

בס"ד

"תמים תהיה עם ה' אלו-קיך.."

תמים זה שלם. אנחנו מצווים לחיות חיים של תמימות. הכרתי אותך רק לפני מספר שנים ומיד כשראיתי אותך ומיד כשנכנסת לקבוצה המיוחדת של השיעור שלנו, היכה בי ברק. ואני זוכר את ההרגשה הזאת. נכבשתי בקסמך. הנה זה אדם שלם. יש בך שלמות של תכונות מורכבות ומופלאות שיוצרות שלמות כזו. כך נראית הדמות האידיאלית של הלוחם הישראלי. כך נראה קצין אידיאלי בצבא ההגנה לישראל.

היית כנראה מקצועי מאוד בצד הצבאי. ראיתי זאת מדברי ההערכה והיחס שהיית זוכה לו מהקצינים הבכירים ביותר כשהייתם נפגשים בשיעור. וגם היית נחמד באופן עדין ועמוק תמיד ובכל מצב. אותך ואת עדי אי אפשר לתפוס בלי חיוך שמחה או נכונות לעזור. פשוט דמות מאירה ועדינה וצנועה. היית מלא באהבת תורה ויראת שמיים. איש עמוק מאוד בתפיסתך הרוחנית. מלא אמונה בלי שמץ של עקמומיות. לב מבין, פתוח כאולם. החיוך העדין שהיה מופיע על פניך בשעה שהבנת את עומק הסוגיא ואת החידוש שבה הוא דבר שתמיד חיכיתי לו. ותמיד זה הגיע. הנה צביקה הבין. אבל בדיוק הבין. כבשנו עוד הבנה בתורה בחכמה ועוד מאור עיניים.

לפני שבועות מספר, במעבר בין התפקידים, היו לך שבועות ספורים של חופש. מיד הגעת לבית המדרש, קבעת לימוד בחברותא סדר בוקר שלם ואני שומע אתכם מפלפלים בסוגיא במסכת בבא בתרא. ואני לא מפסיק להתפעל איך אתה מיד צולל בלימוד.

ברור כשמש שבתך בבית ה'.

ההרגשה הכי עמוקה שלי כיום היא יראה.

יראה גדולה שמא לא יעלה בידי להקיף את דמותו ושירת חייו. יראה לפגום בקודש.

לכן אשתמש בלשון הפסוק בסוף ספר שמואל בתאור גבורת דוד עדינו העצני. עדין וטהור ומלא אמונה.

חזק יציב ונחוש בשעת הקרב.

התוך מה שהכרתי את צביקה אני רוצה לספר לעם ישראל מיהם המפקדים שלו.

בוקר יום שישי לפני חודשים רבים אני רואה ליד חדר האוכל קבוצה של חיילים ואזרחים. צביקה סיים אימון מפרך עם חייליו, סיים במסע לכתף שאול בגלובע

ובתשע בבוקר ההורים של חלק מהחיילים מכינים על האש לכולם. וצביקה עם אלקנה על הידיים עומד שם שמח, אוהב את החיילים, וממש מתבייש ששימו לב שהוא המפקד כאן. צנוע, נחבא אל הכלים.

אתמול ברגעים מלאי גבורה הייתי עם עדי כאשר היא הודיעה לאלקנה ונדב שאבא שלהם נהרג. תשמעו איך אשתו של קצין מדברת אל הילדים: "אבא שלנו היה גיבור. הוא הרג הרבה מחבלים רעים. ואבא שלנו היה ממש צדיק."

האם יש עוד עם ולשון על פני האדמה בה לוחמיו ומפקדיו הם אכן גיבורים, צדיקים וטהורי מידות?

לפני בדיוק 99 שנה, ביסוד גדוד נהגי הפרדות ראה הרב קוק את אחד המסדרים שלהם ואמר: "כמלאכי השרת נדמתם לי" והנה קם דור של לוחמים חדורי אמונה ומה נגיד עליהם? מלאכים ממש.

בשעה נשגבה זו פורצת מתוך מתוך הלב המיית הפייטן בעקידת ימחק "עין במר בוכה ולב שמח" צביקה עלה בסערה השמימה. רכב אש של מלאכים שבאו לקחת אותו ואת רעיו הלוחמים.

ואנחנו נשארנו עם צוואה להמשיך את הדרך במסילה העולה בית אל. לא לפגום בגבורתם של ישראל. לא להיחלש. איסור תורה יש בשעות אלו, חובה קדושה על כל הציבור: "ולא יימס לבב אחיו כלבבו."

וזוהי משמעות הפסוק "אם תקים עלי מחנה בזאת אני בוטח" מעצם העובדה שקמה עלי מלחמה אני בוטח שיש לי כוחות להתמודד. שהרי אין מצווה שאיננו יכולים לקיימה. קיבלנו מצווה וקיבלנו כוחות משמיא. "להוסיף אמונה צריך. להוסיף גבורה. להוסיף כוח. "באלו-קים נעשה חייל והוא יבוס צרינו"